

Lakhmi Chand v. Sarla Devi (S. P. Goyal, J.)

(7) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ, ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਮਾਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ.

ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਰਲਾ ਦੇਵੀ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1986 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 3541.

5 ਜੂਨ 1987

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XLVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 6, 6(4) ਅਤੇ 41 ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ)-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)- ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2, ਸੈਕਸ਼ਨ 151—ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ -ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ- ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ-ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਕੀ ਯੋਗ ਹੈ-ਅੰਤਰਾਲ ਹੁਕਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹੈ। ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੰਜਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਾਕਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਦਨਜ਼ਰ ਇਸ ਵਾਕਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ

ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ "ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5)।

Lakhmi Chand v. Sarla Devi (S. P. Goyal, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਦਾਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

16 ਸਤੰਬਰ, 1986, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਅਰੋੜਾ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਮਿਤੀ 2, 1986, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਵੰਬਰ ਬੋਰ, 1985, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 29 ਸਤੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮਪੀ ਮਲੇਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲ.ਐਮ ਸੂਰੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1982 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 18 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਟ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

(2) ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਚੁੰਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਨਾਮ ਸੁੱਲੋਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾ

ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਸੁਲੇਮਾਨ ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਤਖਾਈ ਵਲਜੀਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ. ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੀ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਹੀ ਅਸੂਲ. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ 6 ਨਕਾਰਾਤਮਕ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚ ਲੰਬਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੰਜਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ. ਅੱਲਾ ਬੁਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਚੁੰਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ।. ਬੈਚ ਨੇ ਬੰਬਈ ਦੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ

(2) AIR 1984 GujaraF66:

(3) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 702

Lakhmi Chand v. Sarla Devi (S. P. Goyal, J.)

ਮੇਰੀ ਉਰਫ ਲਿੰਗਪਾ ਡੋਡਾਤਮਾ ਮਰਕੁੰਡੀ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾਯਾ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਾਈ ਕੋਲੀਆ (4) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ । ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ।

(4) ਅਤੇ Specific Relief, Act 1877 ਅਧੀਨ!, a(a) ਅਤੇ c(b) ਸੈਕਸ਼ਨ 56 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-

- (a) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰੋਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ;
- (b) ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਰਗੀਆਂ ਕਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 41. ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-

- (a) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰੋਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ;

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1988)1

- (b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ

(4) A.I.R. 1922 Bombay 216.

ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ. ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, *ਚੁੰਨੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ "ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਟਾਇਟਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਰਿਤ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ *ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਟਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *v. ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ* (5), ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ *ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ* ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਰਾਮਕਰਨਦਾਸ ਰਾਧਾਵੱਲਭ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ* (6) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(5) A.I.R. 1983 S.C. 1272.

(6) A.I.R. 1965 S.C. 1144.

ft. T. ਗੁਪਤਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ v. M/s. ਕਵਾਲਿਟੀ ਸਪਿਨਰ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (HN ਸੇਠ, ਜੇ.)

ਕੇਸ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ। ਇਹ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ "ਧਮਕੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਦਾਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਐਚਐਨ ਸੇਠ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ.
ਆਰ ਟੀ ਗੁਪਤਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

M/S ਕਵਾਲਿਟੀ ਸਪਿਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਰ।
ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ 261 ਆਫ 1987।

3 ਅਗਸਤ 1987

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ, 1919— ਧਾਰਾ X—ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼
— ਆਰਡਰ — ਕੀ “ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ”—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ
ਅਪੀਲ — ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।